

ქართველის ბატონიშვილის ვახუშტისა, რომელსაც ბეჭდაც თავის ხარჯით ერთი მწიგობრობის მოყვარულთაგანი და რომლის გამოცემას განაეცა ბ. დ. ბაქაძე, ეს ჩერი თოთ მის ერთად-ერთი ისტორიული. როგორც ნამდვილად შეტყობილი გვაქვდა, რომ შეტყობილიც არა გვქონდეს, ღარწმუნებულიც უნდა ვარონინ-და-წინვე, რომ ეს გამოცემა ნამდვილის მეცნიერულის სისრულით შემკული იქნება, საჭირო განმარტებით, შენიშვნებით და კომპიტარიებით შესძლული და განმარტებული.

ძლასიკურ თხზულებათა გამოცემა ჩვენ კერძოდ დიდად სანუებო მოვლენად მიგვაჩინა. იმ გარემოებას, რომ ჩერი მწერლება და ლიტერატურა დღეს არ დაწყებული და დღეს არ გათვალისწინება, რომ ჩერი ენა და გონიერივი განძი დაცულია დღეს გამოცემებულ და გამოცემულ წიგნები, რომელნიც სხვაფრიცაც ბევრად სასახვებლონი, გამოსაყენებელნი და საინტერესონი არინ, როგორც ისტორიული და ლიტერატურული სახსოვონი წარსულის ცხრებით და დიდად დაცულისმიერო და საურადლებო მოვლენად გვახვავთ. როდესაც თხოთმეტისა და ოცნის წინად შეესქეროლით ორსა და სამს დაბეჭდილს წიგნს, „ბუნების კას“ და „ანბანს“, თ. გ. მრისათავის თხზულებათა და სკანდალიანის სასიმღრილებებს, „მაცია აღამანის“ პეტერბურგულ გამოცემას და იქვე დაბეჭდილს „ჩინკვერს“ და „ცისკირს“ ნომრების მეტეორად მოვლინებას, ჩერი გულსა და გონებას საშინელი და საზარელი წინადგრძნებანი და წინადგრძებანი ელანდებოდნენ, ჩერი მწერლობის არსებობის სიმტკიცე არა ჰქონდა, მის ღლებრძელებაში დარწმუნებული არ ვიყავო და თოთქო ვგრძნობდით, რომ აი დღეს თუ ხელ შესწოდება ნერის ღდნად მო-

კამიამე ცხოველი წყარო, დღესა თუ ხეალ შესწოდება სიცოცხლის ძაფი მწერლობისა და მასთან ერთად, ვაი თუ, თეთ ენისაც. ხოლო ამ უკანასკნელს გარემოებას რა მოჰყებოდა, მკითხველს კარგად მოეხსნება.

მაგრამ, მაღლობა ღმერთი! სიცოცხლის ძაფი არ შესწოდა, შენი და ბნელნი ხრახვანი და წინად-გრძნობანი არ არსებულდენ და ნერის ოდენა ცხოველი წყარო დიღს ნაკალულად ვაღიქცა.

დღეს ჩვენს მწერლობის მოეძებნება თითქმის ყველა საუკეთესო კლასიკური თხზულებანი, ყველა ლიტერატურულნი სახსოვონი. თანამედროვე მწერლობა წარმოადგენს ცოტად თუ ბერებად განცხოველებულს მოღაწეობას წიგნებისა და ქურნალგაზეთების ბეჭვლით და გამოცემათა სიმრავლით. ჩერი გამელულობა იქამდე მივიღა, რომ 10,000 გან. არა ეზოგავთ ჩერის საყვარელის და ძერიფის წიგნის გამოსაცემად სურათებით და ნახატებით, რომელსაც რუსეთის საუკეთესო მხატვარი გვიხატავს და რომელსაც ქავები გამოცემას ჩავალება გამორჩენილს წიგნს, „ბუნების კას“ და „ანბანს“, თ. გ. მრისათავის თხზულებათა და სკანდალიანის სასიმღრილებებს, „მაცია აღამანის“ პეტერბურგულ გამოცემას და იქვე დაბეჭდილს „ჩინკვერს“ და „ცისკირს“ ნომრების მეტეორად მოვლინებას, ჩერი გულსა და გონებას საშინელი და საზარელი წინადგრძნებანი და წინადგრძებანი ელანდებოდნენ, ჩერი მწერლობის არსებობის სიმტკიცე არა ჰქონდა, მის ღლებრძელებაში დარწმუნებული არ ვიყავო და თოთქო ვგრძნობდით, რომ აი დღეს თუ ხელ შესწოდება ნერის ღდნად მო-

ლება არ დაეკარგოს რედაქტორობისა და გამომცემლობისა.

= მზილისის სახელოსნო სასწავლებელში ხელმეორედ ვაზამენები და მიღება ღაიწყობა 20 ავესტოდამ და სექტემბრის 1-ამდე გაგრძელდება. თხოვნა მიღებაზე ქალაქის გამგობას უნდა მიეცეს. მიღების მსურველთ უნდა იკოდენ შეგნებული კითხვა და წერა დედა-ენაზე და რესულად, არიომეტეთის წესები, უმთავრესი ლოცვები და მოთხოვნა სამღეთა ისტორიიდამ. უნდა იუვნენ საღრი, მაგარის აგებულებისანი და 13 წლისაც არა ნაკლები.

= მუთაისიდგნ გვატყობინებენ, რომ ამ ღლებში იქ კინაღამ უბედურება არ მომხდარი ქრისტიანთა და ებრაელთ შორის. მიზეზი ისე ის უსაფუძვლო და საძაგლი ცოტ-რწმუნება უნდა ყოფილა, რომლის ძალითაც ხალხსა სჯერა, ვითომ ებრაელნი ქრისტიანს ბავშვს აწვალებენ და მის სისხლს ცოტში ხმარობენ.

აი საქმე როგორია ყოფილა: ერთს პარივაზების თავისი სამის წლის ჭალი ბიჭისთვის სახეირნოდ გაუტანებია ბულვარზე; უკევლია, რილაოც გართულს ბიჭს ასცდენია პატარა ჭალი, რომელსაც დაკარგება გზა და წუთხედ მთელი მუთაისი უეხზედ დამდგრა.

ხალხში დაეძახა ერთს, რომ უთურდ ურიები გულის ძერით მოვლენდენ თავისით აქლებას და დაწილებას, რაღაც ხალხი უახლოვდებოდა მათ უბანს. „დებორო, გვერციორო ეგ ქის რისტიანების სისხლის-მსმელები და მოესვენოთო“, იძახდა ხალხი და თანა-და-თან ექსტაზში შედიოდა. საცალავი ურიები გულის ძერით მოვლენდენ თავისით აქლებას და დაწილებას, რაღაც ხალხი უახლოვდებოდა მათ უბანს.

შოველივე მეცადინება მათ შესახერებლად ამათ იქნებოდა, თუ სა-

თელი, რომელიც შემდეგ ნაცისტურად ეცელდება.

რვა ანუ ათი დღის შემდეგ ამ კვერცხიდგან გამოიჩება მატლი, რომელიც ძალიანა ჰგავს თავის დედას, მაგრამ მასზე მოცური არის. ხორი ფილოქსერა ერთობ სწავლით და მოძრავი, მალე მოიძებნის თავის-თელის ვაზის ფესვზე მოსათავსებელს ადგილს, ჩაუტინდება მას და მისღებ თავის დედის დამაქევეობის შერმას. 20 დღის განმავლობაში, სამჯერ ფერის-ცვლის შემდეგ, ჭილოქსერა მოზრდილ ჭიად და მოვარდება და თერთობით დარწმუნებას დარწმუნება. თუ ამ მარცნა მრავალ ჭილოქსერა მიწის სიღრმეში და მოვლით გამოიხატა მოვარდება და თერთობით დარწმუნებას და თერთობით დარწმუნება.

III ა) უფრო ჭილოქსერა.

ჭილოქსერა უტირატესად არის. არა მსქესებრივი ჭია, ეს იგი—იგი იშმებება დაუცხებლავად. ზაზაფეხლის დამდევისათან ავე იგი იწყებს კვერცხების დებას, ერთეულ შემოღომამდე, ხიცემის დაწყებამდის; თითო ჭია სდებს 30—60 კვერცხს. შემოღომაზე ჭილოქსერა ჩაღის მიწის სიღრმეში და მოვლით გამოიხატა მოვარდება და თერთობით დარწმუნება. თუ ამ მარცნა მრავალ ჭილოქსერა მიწის სიღრმეში და მოვლით გამოიხატა მოვარდება და თერთობით დარწმუნებას და თერთობით დარწმუნება.

ბ) უფრო და მაღალ ჭილოქსერა.

ბეღძირით, დაკარგებულ ბავშვებით განადგუნდება თვალისწინების არა თავალ-წინ მოპლებისთვის არ ჩატარებინა.

ამ სახით ხალხის უსაფუძვლო და ცოტ-რწმუნება კინაღამ ქრისტიანნი და ებრაელნი ერთმანეთს არ შეატავა და კინაღამ ერთი ცემა-ტუქა და ვაი-ვაგლაბი არ ატყდა.

= მაგირ-მაცეპის საჭილოებების დასახურის საჭილოებების 16—23 რიცხვამდე სწამლავდა და სწვავდა ნაეთოთ მთელს იმ სივრცეს, რომელიც ვაზებს უჭირავთ ბ. ზუბალაშვილის ბალში „ლონ-ლონის“ სასტუმროს გვერდით. მუშაობის შედეგ კუველდელ მუშების ტანისამოსი და ფეხ-საცმელი დეზინ-ჭექის მემწერით გასუფთავდებოდენ ხოლმე. მაღილის მოსამართვალი 600 ფუთი ნაეთოთ მოუნდომებით და 50 ფუთი მაზუტი.

= იქლისის 24 და 25 ამავე დასს დაკვირვებით ეცებინა ჭილოქსერა 3. მ. მირზოვების ბალში, მზილისის ახლო, სოფ. მექალაში, მაგრამ ჭილოქსერა არ აღმოჩენილა (გარ. ესაკავკაზი). მარანის ასახურის სახელი მარანის აწვალებენ და მის სისხლს ცოტში ხმარობენ.

= „ნოვე პრემია“-ში სწერი, რომ საქართველო-იმერეთის სინოდალურის კანტორის წარდგენილობით, უწმინდეს სინოდ გადაუწყვეტა: გაუქმდეს ცაშისა და თევლათის მამათ მონასტრები, რაღაც მათში მოვდელ-მონასტრინი არ იმყოფებიან და მათ სამაგიეროდ თევლათში დაწესდეს დედათ ამანაგობა.

= ქონსტანტინების ტურნირი გამოიცინება არაველქი მწუხარებით ატყობინებს თავის მკითხველებს, რომ იქაური პატრიარქი ნერსეს აგრე რამდენიმე დღეა, რაც ძალიან აფალ არის. მემების გადაწყვეტილებისამებრ მას აღეკრძალა წიგნის კითხვა და საზოგა-

ფრის ცვლის არა სჯერდება; ზოგიერთი მათვანი, ზაფხულობით უცემდეს თევლათის გამო მას და მათში მონასტრები, რაღაც ხალხი უახლოვდებოდა მათ უბანს. და მათ შესმული ჭია სტავებებს ფერის ადგილს, ჩაუტინდება მას და მისღებ თავის დედის დამაქევეობის შერმას. 20 დღის განმავლობაში, სამჯერ ფერის-ცვლის შემდეგ, ჭილოქსერა მოზრდილ ჭიად და მოვარდება და თერთობით დარწმუნებას და თერთობით დარწმუნება.

ბ) დედალ და მამალ ჭილოქსერა.

ურთიანი ჭილოქსერაც დაუცეპლავდ სდებს კვერცხებს, სულ 3 თუ 4 ს, რომელით მარანის ზოგი უფრო წერილია და რუხების ფერისა, ზოგიც უფრო მოდილო და ბაცი-ციოთელი ფერისა არის. კვერცხების სდე

